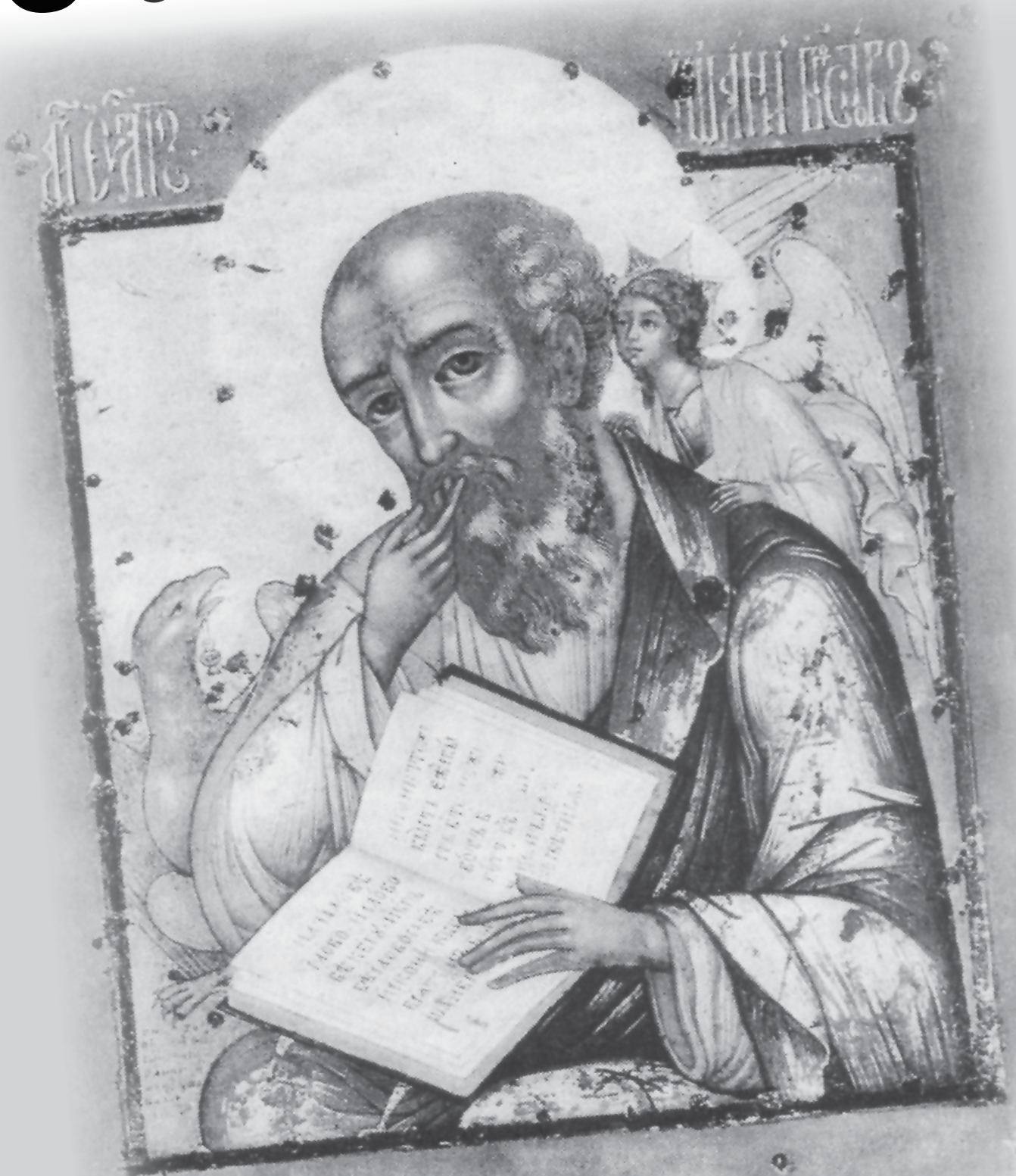

PESTHIDEGKÜTI
WALDORF
ISKOLA

ÚJSÁG

Júniusi

„Tüzet megrakhatja világos Szent János” – éneklí a gimesi népdal, de énekkel köszöntik június 24-ét Zobor vidékén, Trencsénben, Esztergomban, a nyitrai Bodokon, Nagyszombatban, Rétfalun és Pozsonyivánkán, Szentendrén és Szereden, Visegrádon és még nagyon sok magyar, szlovák, erdélyi és délvidéki tájon. Szerre Európában fut az ünneplés szokása, a tűzrakás, a tűzgrás.

A nyári napfordulót ősi idők óta valamiképpen minden nép számon tartja, és legtöbbször lángoló tűz gyújtásával ünnepli. Az archaikus európai képzetvilág és az új idők történései a két Jánost illetően is (!) messzemenően egyesülnek a világ láthatatlan krónikájában.

A test szerint való születésnapot Szűz Márián, illetve a gyermek Jézuson kívül csak Keresztelő Szent Jánossal kapcsolatban ünnepljük. Ennek oka az, hogy Máriának Erzsébetnél, a Keresztelő anyjánál tett látogatása alkalmával az Üdvözítő közelsége miatt János is megszenteltetett anyja méhében. „És lón, mikor hallotta Erzsébet Mária köszöntését, a magzat repese az ő méhében; és betelék Erzsébet Szent Lélekkel;” (Lk 1,41) Ezt az újtestamentumi mondatot Felsőszentiván népe úgy magyarázza, hogy a látogatás alkalmával János édesanyja méhében ugrált az örömtől. Ezért kell a tüzet átugrani, mégpedig háromszor.

Az Írás szerint a Keresztelő hat hónappal előzte meg születésében a Megváltót.

Az ünnepi szokásokkal kapcsolatban megemlítenék egy régi, iskolás hagyományt.

A komáromi gimnáziumban hat kiválasztott diák szép pástorruhába öltözve, égő fáklyával vonul a főtérre. Köztük arannyal és ezüst hímmel díszített öltözetben egy szépséges ifjú, János, aki hófehér báránykát vezet. Ez az Isten Bárányát, a megkeresztelendő Jézus jelképezi. A diákság közben szép régi pástorénekeket énekel.

Egy fabula szerint „két tudós emberek veszekedtenek arról, hogy Keresztelő Szent János ünnepe légyen-e elől a kalendáriumban, vagy az evangélista Jánosé. Éjszaka megjelentek a szentek, mindenik a maga tisztelőjénél, és azt mondták: minden egyetértésben van az égben, ne vitatkozzatok rólunk a Földön.”

Ki volt a két János?

Keresztelő Szent János története, sorsa Ézsaiás próféta könyvében szólal meg először, és pedig mint jövőbeli történés. (Ésa 40,3-4) „Egy szó kiált: A pusztában készítsétek az Úrnak útját, ösvényt egyengessetek a kietlenben a mi Istenünknek! Minden völgy fölemelkedjék, minden hegy és halom alászálljon, és legyen az egyenetlen egyenessé és a bércek rónává.”

A János evangéliumban (J 1,23) így ír az evangélista (most már jelen időben és határozott egyes szám első személyben): „Monda: Én kiáltó szó vagyok a pusztában. Egyengessétek az Úrnak útját, a mint megmondotta Ézsaiás próféta.” Látható, hogy a Keresztelő megtestesítőjévé vált az Ótestamentumban jövődölt történésnek. A bibliakutatók így értik ezeket az említett közléseket: Mielőtt Jézus Krisztussá lenne, az emberi léleknek elő kell készülnie a megjelenésére. Mindent el kell tüntetnie a lélek tartományából, ami az új tanítás befogadását akadályoztatná (Egyengessétek stb.).

Keresztelő Szent János Jézus előhírnöke és az eljövendő Világosság tanúbizonyság-tevője volt. Prófétaként beszédét sugallatok formálták, úgy, mint tevékenységét is. A vízzel-keresztelés (amelyet a Jordán folyóban hajtott végre) olyan keresztelés volt, amely az emberi lélekre nagy hatást gyakorolt a megtisztulás, a bűnbánat és az „idők” mondanivalójának megértése szempontjából. Ez is előkészítő tevékenység volt. A tűzzel és szellemmel való keresztelést készítette elő. Az utóbbihoz nem kellett eszköz, víz, mert a Szent Szellem, illetve Krisztus közvetlen (fizikai vagy szellemi) jelenléte és megértése gyújtotta fel a lélek tüzeit a keresztesség *belülről* fakadó felvételére.

Ez a fajtája a megkeresztelkedésnek nincsen az evangéliumi időkhöz kötve. Ma is megtörténhet.

Keresztelő Szent János tudta, hogy az isteni sugallat az előkészítést bízta rá. Ezért tanítványait Krisztus követésére buzdította, és Hozzá küldte őket.

„Annak növekednie kell, nekem pedig alább szállanom.” (J 3,30)

A néphagyomány ezt a mondatot a nyári napfordulóval köti össze.

Az Újtestamentum történései a természet látható és a kozmosz kevésbé érzékelhető jelenségeivel párhuzamosan és harmóniában élnek együtt.

Keresztelő Szent Jánost börtönbe vetették. Heródes király bűnös módon szerezte hatalmát, királyságát, asszonyát. A Keresztelő szemére veti gyalázatát, és ezt a királynő nem tűri el. A legenda szerint Heródes éjjelenként János börtönében jár, ott magába szívja a szent és új tanítást. Szívében tiszta láng gyúl, de reggelre visszatérve a kastélyba a királynő eloltja azt keserű, vádaskodó szavaival.

Heródes önmagával való küzdelme, kettőssége a modern ember lelki világát jeleníti meg előttünk. Az embernek a világban való elhelyezkedése sokszor magával rántja a lelket, és lehetlenné válik, hogy a szellem belső parancsa szerint cselekedjen. Meghunyáskodik a test és a külső élet hatalma előtt.

A Krisztussal megjelenő új szellemiség *nem* a sugallatok erejére épít.

A mennyek országa az addig rejtett világosságra épül, amely egyszerre a Krisztusé és az emberé. A próféták ideje lejárt, az önálló ember a fejlődés reménysége, aki maga fordul a szellem belülről állandóan szóló hangja felé.

„Ha valakinek van füle a hallásra, hallja.” (Mk 4,23)

Ezért mondja az Úr a Keresztelőről, hogy a legnagyobb azok közül, akiket asszony szült, de a legkisebb a mennyek országában.

És most vessük pillantásunkat a csodálatosan szép Pathmos szigetére az Égei tenger vizében. A homéroszi bíborszínű tenger már égszínkékké vált az evangélista János korára, a Krisztus utáni első század végére. Hófehér, naptól szikrázó házfalak vakítják az arra járó tengeri hajók utazóit. A szigeten hegység húzódik a házak mögött, és János a hegyről leereszkedő kötélhágcsón éri el a barlangját nap mint nap. A barlang oldalán karhosszúságú, emberfej szélességű nyílás. Ez a barlang ablaka. Ott lehet kitekinteni a végtelen görög tengerre, az alkonyatra. A barlangban lapos kő szolgál – fejpárnának vagy ülőalkalmatosságnak? János a félhomályban írja az emberiség jövőjéről szóló Jelenések Köny-

vét, társalog angyalokkal, akik rábízzák a jövő pecsétjének feloldását. Az aggastyán előzőleg a világ és az Isten első mozdulásairól, a belső és külső világosság rezdüléseiről nyeri el az isteni igazságokat magányában. Mózesnél messzebbre lát a teremtéstörténetben. Kezdetben látja az Igét, aki testté lőn, hogy ereje minden emberben jelenlévővé legyen, és azért, hogy az ember a Kezdet, a kezdés képességével megáldassék az örökös megújulás lehetőségében. Kezdetben Isten és Ige egy, azonos. János eme legrejtettebb igazságok tudója, és ő a szeretett tanítvány, aki érti a „kegyelem és igazság” új mélységeit.

A két János között szoros összetartozás van. Ellentéteikben nyilvánul meg az összefüggésük. Georg Kühlewind az *A Logos megpillantása* című könyvében ír erről.

Leonardo: Keresztelő János (Louvre, Párizs)

Az egyik János előkészít, fiatalon hal meg.

Szavaiban a múltra, az elvesztett Paradicsomra, a kertre utal: fa, gyümölcs, kígyó.

Remete a pusztai magányban, idegen tőle az anyagi világ – élelme és ruházata mint Illés prófétaé.

Meghal.

Megölik egy asszony vádaskodásai miatt, aki a leggonoszabb női princípiumnak, János anyja mivoltának az ellenképe.

Anyja méhében érlelődött meg Mária jelenlététől. Földi életében nem kapcsolódhatott hozzá, de az évkörben születése napja, ünnepe pont Mária és a Gyermek ünnepével, a Karácsonnyal szemben helyezkedik el: június 24.

Dante Paradicsomában a legmagasabb égi szinten, a fehér rózsában helyezkednek el mindketten, Mária és vele szemben a Keresztelő, aki örökkévaló kontemplációban szemléli őt.

A másik János betegként, öregén hal meg.

A Szent Város képét vetíti elénk a jövőből.

János valamely anyag átlényegülését tanítja; az igaz kenyeret, az igaz italt, az igaz szőlőt.

„Ha akarom, hogy ez megmaradjon, a míg eljövök...” (J 21,23)

Felragyog számára a Logos megismerését előkészítő Mária-szív bölcsesség ereje. Ezzel a szellemiséggel kötődik össze a kereszt alatt: „Ímhol a te anyád!” (J 19,27)

Ő az első, aki a Feltámadás misztériumát megérti: „...és lát és hisz vala.” (J 20,8)

A kereszténység első századaiban az ünnepek nem emlékünnepek voltak. Az emberek a jelenbe emelték a régi történeteket és újraélték őket. A Jánosok ünnepén adjon az Úristen mindenkinek a régi élményhez hasonlót!

Székely Anikó

A 2008/2009. TANÉV RENDJE

2009. JÚNIUS 12. PÉNTEK

Diplomaosztás
A 12. o. bankettje
Utolsó tanítási nap

2009. JÚNIUS 18. CSÜTÖRTÖK

Bizonyítványosztás
A 13. o. ballagása
Tűzugrás

Szép nyarat!

ISKOLAI ÉLET

A BARÁTSÁG PARKJA

A Pesthidegkúti Waldorf Iskola X. osztályának osztálykísérője, Flór Gábor keresett meg ezen év februárjában, hogy szívesen jönnének tanítványaikkal Lészpedre egy tanulmányútra. Válaszom egyszerű volt:

Szeretettel várjuk Lészpeden!

Meg is érkezett a csapat május 28-án, egy csöpögős délelőtt Gábor és Tóth Szilvia vezetésével. A szállásadó házinénik felkészülten várták a vendégeket, és tudták, hogy a gyerekek útja nem turisztikai jellegű, ismerkedni és segíteni jönnek, hogy a magyar oktatásba, a falu életébe egy csöpp színt, életet, újdonságot hozzanak.

Kedves vendégeink már első nap bizonyították tenni akarásukat, egy átutazott éjszaka után is szívesen eljöttek a magyar órákra, hogy a gyerekekkel megismerkedjenek. Mi éppen a csíksomlyói búcsúra készültünk, imádkoztunk, és egyházi énekeket énekeltünk.

A csapat velünk tartott Csíksomlyóra, hogy Mária segítségét kérjük, hisz nagy terveink voltak arra a tíz napra, amit itt töltünk a lézpedi magyaroknál. Az időjárás szervezte további programunkat, szombat éjszakára már újra Lészpeden tért nyugovóra a diáksereg. Vasárnap már az erdő alatt sütkezettünk a napon és a tűzön, barátkoztunk, a szép lányok bizony csakhamar felkeltették a helyi ifjak érdeklődését.

Hétfőn beindult a csapat, hogy valóra váltsuk az iskola melletti sártelepre megálmodott iskolapark tervét. Kitartóan dagasztottuk a sárt, hasogattuk a fát, és közben barátkoztunk a lézpedi iskolásokkal. A fiúk az iskola környékén próbáltak rendet varázsolni, a lányok közben a tanítványaimat varázsolták el. Hát gyerek az volt, hisz az iskolai év vége, meg nemzetközi gyereknap lévén, a héten több alkalommal is már 10 órakor elszabadultak a többi óráikról, így akár két órát is az új „tanító nénikkel” tölthettek kézimukázva, énekelve, de tanulva is.

Ment a munka, vágtuk a gyepéteglákat, gyártottuk halomra, elegygettük az agyagos talajt, raktuk és ürtettük a traktort, készítettük a zöldövezet alsó rétegét. Már kissé belefáradtunk, de a „gyepmesterek” munkájának eredménye olyan látványt nyújtott, ami újra elhitette velünk, sikerülni fog a betervezett park elkészítése. Újra belendült a 11 fiú és 11 lányka, tele volt étellel a tanterem, és közben zöldülni kezdett az iskola melletti „senki földje” is. Kis birtokunkat igyekeztünk levédeni is, hogy a vasárnapi marhavásáron eszébe ne jusson valamely szekeresnek behajtani, így a park iskola felőli részére sövény került, a kerítésnek pótoltuk hiányzó deszkáit,

a kapu elkészüléséig pedig ideiglenesen dróttal próbáljuk távol tartani a csodakerttől és az életadó kúttól a gonosz idegeneket. Mert bizony a parkban van egy

csodakút is, amit a vendégek szépen lefestettek, kirajzoltak, és örök emléket állítottak a magyar oktatásnak, tevékenységüknek. A kútra rákerültek azok nevei, akik segítettek valamilyen formában, vagy szállást adtak ennek a csodálatos csapatnak. A lézpediek sem nézték mindig tétlenül a szorgoskodó magyarokát, naponta került helyi segítség is, nem csak a magyarul is tanuló gyerekek köréből. Nagy segítségünkre voltak a kertiszerzők, amiket nemrég kaptunk, újra jól szolgáltak. Utolsó nap már olyan jól ment a dolog, hogy csak rá gondoltunk egy tárgoncára, hmmm, még egy kellene, és már taszította is szembe egy lézpedi asszony, szinte rendelkezésre.

Szombaton helyére került az utolsó szegélykő is, néhány palánta is beásta magát az erdőről hozott, humuszban gazdag földbe (bizony nem volt egyszerű dolog kikönyörögni az erdészről, hogy megengedje, hozzunk az iskolának egy kis földet) és a parkon átvezető sétány is formát nyert. Egyelőre csak ígéretet kaptunk a polgármestertől, hogy amint a helyi tanács anyagi helyzete megengedi, megajándékozza az iskolaparkot néhány kényelmes padocskával. Ez bizony már túl nagy falat lenne számunkra, a festéket, gázolajat, faanyagot még kigazdálkodtuk valahogy. Néhány hinta látványa is felsejlett fantáziánkban, reméljük, ha sokáig ringatjuk álmainkban, akkor hamarosan valósággá válik.

Nem szeretnék túlzásokba esni, de még mindig hatása alatt vagyok az utolsó együtt töltött napok élményeinek. Már Csíksomlyón rájöttem, nem akármilyen csapatról van szó, hisz vendégeink az autóbusz távollétében épp, hogy nem a szakadó esőben álldogáltak, mégsem hagyta el szájukat egy zokszó, egy reklamáció. Egész héten kitartóan dolgoztak, hogy a betervezett zöldövezet megépüljön. Ittlétük igazi pozitív sokkot váltott ki a falu életében. Mindenki jól egyeztek, mindenki utánuk érdeklődött, a helyi ifjak a lányokat és fiúkat egyaránt szimpatikusnak és aranyosnak találták. Hiszem, hogy az iskola mellett elhaladó lézpediek szépen találják majd közös munkánk eredményét, és a hátrahagyott munka látványa még előbbre juttatja közös magyar ügyünket.

Köszönet a Pesthidegkúti Waldorf Iskola X. osztályos tanulóinak, reméljük, máskor is megjárnak még Lészpeden, hogy a még meglévő parkban elevenítsük fel a park születésének élményeit. Szívesen látjuk bármikor, szinte kérjük, hogy térjenek vissza hozzánk Lészpedre, reméljük, hogy számunkra is hasonló pozitív élményeket szerzett „ez a kis Lészped...”.

Köszönjük a Csíksomlyói Máriának, hogy ide vezérelte őket kis falunkba, és kérjük, terelgesse őket továbbra is életük útján, hogy példájukkal szebbé, jobbá varázsolják a világot.

Márton Attila, lézpedi tanító bácsi

Az írás megjelent a Moldvai Csángómagyarok Szövetségének internetes oldalán (csango.ro)

ÍZELÍTŐ A 11. OSZTÁLY MUNKÁIBÓL

Tavasszal a Parzival-epocha zárásaként a diákok olyan fogalmazásokat írtak, amelyekben továbbgondolták a műben fölvetett kérdéseket. Írásaikban részben az órákon érintett beszélgetések köszönnek vissza, de rendszerint sok új gondolat is megjelenik bennük. Az alábbi két fogalmazás hűn tükrözi azt a lendületességet és gondolati mélységet, amely 11. osztályban már megjelenik a diákok munkáiban. Az epochafüzet rajzai a történet egyes fejezeteihez kötődnek. Ezek más eszközökkel, de ugyanazt az elmélyültséget és élményszerűséget tudják megmutatni.

Balassa Ágnes

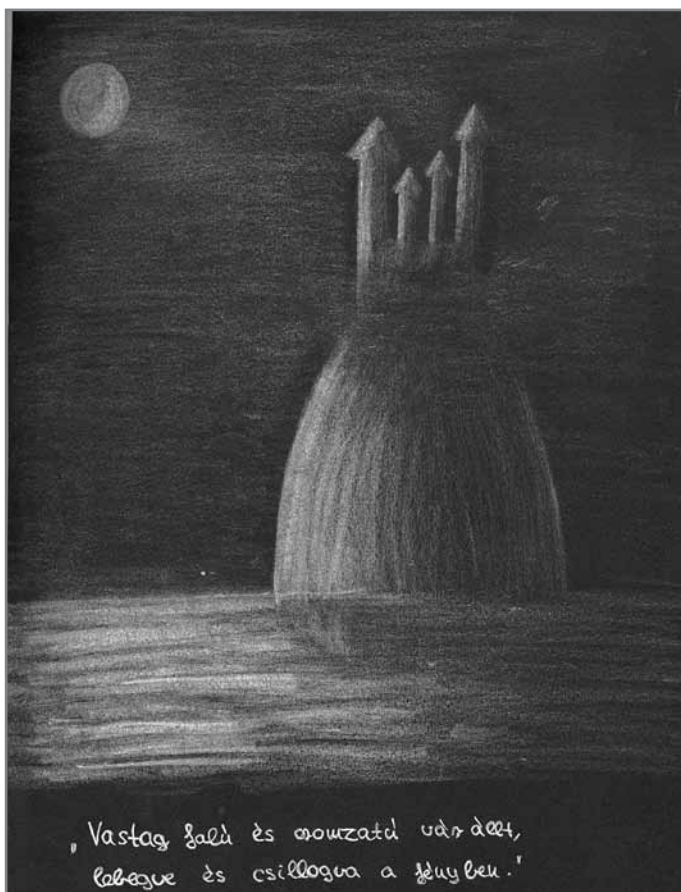
Parzival életútja és a felnőtté válás

Parzival a történet során rengeteg mindenben megy keresztül, nagyon sok tapasztalatot szerez, és ezekből sok mindent megtanul. A történet végére érett, felelős emberré válik, már nyoma sincs benne annak az együgyű ifjúnak, aki kalandjai kezdetekor volt.

Herzeloyde a világtól elzártan, burokokban nevelte Parzivalt, így gátolta egészséges tapasztalatgyűjtését és ebből fakadó fejlődését. Herzeloydéval a legnagyobb baj az volt, hogy nem volt körültekintő. Szándéka valójában jó volt, hiszen Parzivalt meg szeretne védeni a világ és főleg a lovagság veszélyeitől, de nem vizsgálta felül, hogy ez vajon tényleg jó-e Parzivalnak. (Persze ehhez tudnunk kéne, hogy mit nevezünk igazán jónak, de erről majd később.) Nem vette észre, hogy igazából csak magát szeretné megvédeni az elválás okozta fájdalomtól. Ezt a világtól elzárt állapotot azonban nyilvánosan nem lehet örökké így fenntartani, így Parzival végül kikerült a nagyvilágba, és rögtön kitzúzte céljával, hogy ő márpedig lovag lesz, és Arthur királyt fogja szolgálni. Korához képest azonban igen csekély tudással rendelkezett, így nagyon sok mindent kellett még megtanuljon, hogy elérje azt az érettségi szintet, amellyel már elérheti végső célját.

Szerintem mindenképpen nagyon fontos, hogy az embernek legyen valami célja az életben, és véleményem szerint ez a cél az ember fejlődése, azaz bővülése, függetlenedése (és ezáltal egyre szebb és értékesebb emberi kapcsolatok kiépülése!), tehát egyre szabadabbá válása kellene, hogy legyen. Vagyis a pozitív változás, a generativitás. Tehát ha célunknak a változást mint fejlődést kell kitzúzni, akkor ennek szempontjából nem igazán szerencsés „út, majd egy végcél” kontextusban gondolkodni. Persze ez egy kicsit elvont, absztrakt dolog, hogy „a változás legyen a cél”, nem annyira kézzelfogható, hogy a mindennapi életben így egy az egyben alkalmazni lehessen. Érdemes azonban előrevetni valahova messzire, mint egy követ, és az úton haladva minden kis köztes célt ennek alárendelni, ennek szolgálatába állítani. Így ezek a köztes kisebb célok eszközzé válnak egy nagyobb cél elérése érdekében.

Parzivalnál ez viszonylag jól működött. Láthatjuk az előrevetett célt, amely már a kezdeteknél megvan, és azt is, hogy a cél felé vezető út korántsem olyan sima és egyenes, mint ahogyan azt a problémát a nehézségek elől menekülő beállítódásunkkal elképzeljük. Ez sajnos mára üres közhellyé vált, de valójában tényleg hatalmas szükségünk van a hibáinkra. Ha valaki nem fél hibázni, vagy legalábbis erre törekszik, az a fejlődés, a függetlenedés, tehát a szabadság felé tart, hiszen

Lányi Panni

nem félti önmagát, így ez nem gátolja a tapasztalatgyűjtésben, a tanulásban. Tehát véleményem szerint semmi baj nincs a tudatlanságból elkövetett hibákkal, amíg azok egy magasabb célt szolgálnak. Másképp megfogalmazva: a hibák által érünk meg arra, hogy közelebb jussunk célunkhoz. Ez párhuzamba állítható Parzival felnőtté válásával és a felnőtté válás folyamatával általában.

Parzival a hibái következtében tanul és tapasztal meg olyan dolgokat, amelyek az addigi életéből kimaradtak, így például azt, hogy a tetteinek következménye van, tehát ha erre nem figyel, akkor nagyon könnyen okoz fájdalmat, bajt másoknak. Így elkezdi felelősséggel lenni más emberek és a világ felé. Szerintem ez nagyon fontos mozzanata az ember felnőtté válásának.

És hogy még egy párhuzamot keressek az eddig leírtakkal, szerintem a felnőtté válás is folyamat, és nem lehet éles határvonalat húzni abban, hogy az ember meddig gyerek, és honnantól felnőtt, hanem csak „felnöttebb” van.

A felnőtté válás kritériumai közt mindenképp szerepel a felelősségérzet és a felelősségvállalás másokért és a tetteidért, és az önállóságra törekvés nemcsak fizikai, mindennapi értelemben, hanem lelki és szellemi értelemben is.

Parzival ezen az úton halad a történetben, és mivel nagyon határozottan és szilárdan tűzte ki célját, az összes hibája és összes „bűne” ehhez viszi közelebb.

Azért érdemes ezekkel a feladatokkal igyekezni, és tényleg minden egyes tettet ennek alárendelni, hogy az útközben elkövetett hibáinkkal minél kevésbé hátráltassunk másokat, és hogy legalább saját szabályainkhoz, elveinkhez tartsuk magunkat, mivel ez az egyik legfontosabb dolog.

Ugyanakkor tudnunk kell, hogy mindez nem elkerülhető, nem lehet megúszni, pont azért, mert szükség van rá. Ezért nem szabad félni az eséstől, hanem föl kell kapni a kardot, lehajtani a rostélyt, föl pattanni a lóra, aztán nyomás...

Lengyel Eszter

Parzival felnőtté válása

Amikor Parzival felnőtté válásáról beszélünk, azt természetesen csak jelképesen értjük, hiszen amikor elindul kalandjai kezdetén, testileg már felnőtt, viszont lélekben egy egészen kicsi gyerekhez hasonlatos. Együgyű, hiszékeny, tudatlan, és egyáltalán nem nagyon érti a világot.

Életútját különböző fontos események, találkozások határozzák meg, amelyek során végül bölcs, tapasztalt és meggondolt király, apa, miegymás lesz belőle.

Hogy eleinte mennyire együgyű volt is ő, jól mutatja Ither úrral való küzdelme, amelynek során, csak hogy legyen neki fegyverzete, megöli saját nagybátyját. Ekkor még teljesen gyerek, de hamarosan elkezd rohamosan felnőni.

Ez nagyrészt Gurnemanznak köszönhető, akinél tizennégy nap alatt, mint egy gyorstalpaló tanfolyamon, kénytelen magába szívni mindazt a tudást, amelyet mások egész életükben tanulnak. Ennek meg is van a következménye: a változás nagy és szemmel látható, de korántsem teljes, ugyanis hiányzik belőle a személyes tapasztalat. Elvégre az ember nem véletlenül gyerekkorában tanul a legtöbbet...

Nos, Parzival gyerekkorának ezt a részét Herzeloyde elásta valahol az erdőben. Gyermekkor, bár boldogan telt, de minden tapasztalattól mentes volt, így bár Gurnemanz mindent megtanított neki, még hosszú út és sok tapasztaltnivaló állt előtte.

A sors úgy hozta – hogy, hogy nem? – hogy a Gurnemanz elhagyása utáni második napon már fejest is ugorhatott a nagybetűs Életbe: egy nap alatt volt alkalma gyakorolni lovagi erényeit Pelrapaire felszabadításakor, megismerni a nagy, igazi, egész életre szóló szerelmet, megházasodni, és megszerezni első olyan országát, amelyet a saját érdemeinek, nem pedig apja örökségének köszönhetett.

Egy Eschenbachnál némileg csekélyebb fantáziájú költő valószínűleg itt abbahagyta volna művét, de Eschenbach nem tartozott ezek közé, így bölcsen belátta, hogy ez így vajmi kevés, és bizony még hősünk előtt is tetemes út áll a végső cél eléréséig.

Így történt, hogy amikor Parzival éppen belejött a bölcs uralkodásba, erőt vett rajta apja nyughatatlan természete, így hát fogta magát, és bár Kondwiramurtól való elválása beárnyékolta gondolatait, mégis bátran vágott neki az útnak.

Itt kell megemlítenünk, hogy Parzival még sosem hallott a Szent Grálról és az azt rejtő csodás várról, Monsalvatról, így eshetett meg – meg úgy, hogy a Grál maga is ezt akarta –, hogy Parzival mélyen a gondolataiba merülve majdhogyan keresztül nem lovagolt Anfortason, aki magára egy halász ábrázatát öltve éppen egészségügyi napozását töltötte a Brumbane tó partján. Tőle kapott útbaigazítást addigi életének legnagyobb és legcsodálatosabb kimenetelű próbája felé.

Mint már talán említettem, Parzivalnak, bár sokat tanult Gurnemanznál, nem volt ideje tapasztalatokat gyűjteni, így nem tudott különbséget tenni a túl sok kérdés és az olyan kérdések között, amelyekről ordít, hogy föl kéne tennie.

Nos, ezen bukott el Parzival élete legnagyobb lehetőségétől, és varrt a saját nyakába éveken keresztül tartó vezeklést, ugyanis önnön oktondisága erősebb volt szívének vágynál.

No de itt megint elő kell hozakodni Eschenbach-hal, meg azzal, hogy ez csak egy történet, és azt kell mondanunk, hogy Parzival még mindig nem nőtt fel, és hogy ez megtörténjen, még sok évet és mérföldet kell maga mögött hagynia.

Thurnay Júlia

Theil Bálint

Így esett, hogy miután csúfosan kiűzetett Monsalvatból, újfent találkozott Sigunéval, aki alapos fejmosásban részesítette, és még el is átkozta, hogy egész életében keresnie kell a Grált, de soha meg nem találhatja. Itt, mint a műben oly sok más helyen, szintén szimbolikus jelentőségű dolog következik, ugyanis Parzival ahelyett, hogy egyszerűen visszafordulna a vár felé, elindul a nagyvilágba keresni. Erre azért van szükség, mert Parzivalnak vezekelnie kell, és annak, aki ilyen nagyon elhivatott, nem elég ezt az utat lélekben bejárnia, hanem fizikailag is ugyanúgy meg kell tennie, ugyanis egy ekkora felelősségű feladatot senki sem kaphat meg anélkül, hogy meg ne szenvedne érte.

Eme bolyongások alatt Parzivalnak van ideje lelkileg is teljes férfivá növekedni, így bepótolja a gyermekkorából kimaradt tapasztalatokat, tanulást, és végül méltóvá válik rá, hogy ismét láthassa a Grált, és most már Monsalvat jogos urává válhasson.

Theil Bálint

Pünkösöd után vagyunk, magunk mögött hát a harmadik, talán legtitokzatosabb nagy keresztény ünnepünk, és előttünk a nyár, a kifelé élésünk évszaka. Miközben meg-megéljük a 30 fok feletti hőséget, a levegőt betöltő csodás illatokat, a reggeli napsütéses hívogatást, már érezzük, hogy húzódunk magunkból kifelé, a kertben szeretünk lenni és nem valami „belső szobában”, kint szeretünk lenni, és nem befelé összpontosítani. A kintben megéljük földünk szépségeit, a minket körülvevő világunk erejét, élni akarását, és ez az erő magával ragad bennünket is: keréskedünk, felújítunk, utazunk, kirándulunk, barátokat látogatunk, élményeket gyűjtünk. Kikapcsolódunk.

Mit is jelent ez a nagyon is találó kifejezés?

Kikapcsoljuk magunkat azokból a folyamatokból, amelyeket rendszeresen végzünk: tanulásból, háztartási munkából, pénzkereseti foglalkozásunkból, hogy felfrissüljünk, hogy éppen a másfajta tevékenység hozza újdonság energiával töltsön fel bennünket.

De mélyebb szinten is kikapcsolódunk: ha körülöttünk minden rendben zajlik, és nem foglal le bennünket pl. egy betegség vagy valami szomorú esemény, kifelé fordulunk ilyenkor, és ezzel kikapcsoljuk bensőnket, a befelé koncentráció fáradtságos gyakorlatát. Átmenetileg felfüggesztjük tépelődéseinket, megoldatlan problémáinkra is hajlamosabbak vagyunk könnyedebben tekinteni, és az időre bízni azokat. Erre a könnyedségre hív bennünket ilyenkor a természet is, hát jó lélekkel követjük szavát.

Fontos ez a ritmusváltás, nagy bölcsesség lakozik benne. „Mindennek rendelt ideje van” – mondja a prédikátor. Ideje van a befelé fordulásnak, és ideje van a kifelé való figyelemnek. Vörösmarty szépen írja: „Ember vagyunk, a föld s az ég fia.” Télen az égi minőségünk átélésének van itt a kitüntetett ideje, amikor rövidülnek a napok, és minden arra készít bennünket, hogy visszahúzódjunk belső bugyrainkba, hogy feltegyük magunknak a nagy kérdéseket, hogy bensőségesen jókat beszéljünk. Mostanában inkább a földi mivoltunkat élhetjük meg, tobzódhatunk pl. az anyag élvezetében, ahogy homokoznak vagy faragnak a kisgyerekek, ahogy kifestjük a szobánkat, ahogy felújítjuk bútorainkat, megélhetjük a környezetünk megannyi szépségét, ahogy bűvárkodunk vagy felkaptatunk egy hegycsúcsra. A nyár kihúzza bennünket magunkból, és ez egyrészt természetes, másrészt azonban sokszor azt is megélhetjük, hogy már várjuk a szeptembert, a rendet, a rendszerességet, a ritmust az életünkbe. Hogy fáradtak vagyunk, szinte elgyötörtek a sok esemény miatt, hogy vágyunk végre egy kis csendre, egy kis hétköznapiságra.

Jó lenne, ha nem jutnánk el idáig augusztus végére!

Hogyan éljük meg hát jól a nyarat?

Mint mindenben, nyilván ebben is az arányokon múlhat a jó közérzetünk, az egyensúly megtalálásában rejlik talán a titok. Talán éppen abban, hogy most annak is az ideje van, lesz, hogy igyekeznünk kell kicsit ellen is állni a kifelé húzás csábításainak. Gyerekeinknek mégiscsak biztosítani kell tudnunk valamiféle ritmust, még ha ez a ritmus teljesen más is, mint a tanévi. Talán most erősebben is kell azon igyekeznünk – mert hát minden ellene dolgozik –, hogy megteremtünk egy-egy nyugodt, közös órát. Vagyis égi mivoltunkat sem szabad teljesen elhanyagolnunk, azt hiszem.

Dosztojevszkij jut most eszembe, aki a sztarc szájába adta gondolatait az *A Karamazov testvérek* című regényében: „Sok minden rejtve van előttünk itt, a földön, helyette viszont megkaptuk a más, felsőbb és magasabb rendű világgal való élő kapcsolatunk titkos és titokzatos érzékelését, hiszen gondolataink és érzéseink gyökerei sem itt vannak, hanem más világokban. Ezért is mondják a filozófusok, hogy a dolgok lényegét nem lehet megérteni itt, a földön. Az Isten más világokból vett magvakat vetett el ezen a földön, abból nevelt kerteket magának; ki is kelt minden, ami kikelhetett, de mindazt, ami terem, csakis a más, titokzatos világokkal való érintkezésének érzése élteti, úgyhogy ha tebenned meggyengül vagy elsoványod ez az érzés, akkor elhal az is, ami benned teremne. Akkor közömbössé válsz az élet iránt, sőt meg is gyűlölsz.”

Vajon kicsit nem ez történhet olyankor, amikor nyár végén fáradtan nézünk vissza az eltelt, tobzódó hónapokra? A sok benyomás, élmény, újdonság elsodor minket, belesodor minket az alkalmoszerű helyzetekbe – egyfelől helyesen, hiszen van elég tervszerűség az évközi létünkben –, és ezt sokszor egyre nehezebben viseljük, miközben persze arra is nehezen gondolunk már augusztus közepétől, hogy vége a szünetünknek. Talán valóban meggyengül bennünk ilyenkor égi mivoltunknak tudata, érzése, és ez fárasztó, mert külső aktivitásunk mögül hiányzik belső aktivitásunk, azaz jelenlétünk a „magasabb rendű világokkal” való élő kapcsolatban.

Ha a hét ágra sütő napfény és a kinti gyönyörűségek, a hosszú nyúl napok ellenére sikerül egyensúlyt teremtenünk a kinti és a benti világaink között, akkor helyére tud majd illeszkedni az évnek ez a különleges időszaka is, és meg fog tudni valósulni a prédikátor gondolatának nyugalmas derűje életünkben, és meg fogjuk tudni kímélni magunkat és gyerekeinket a mértéktelenség okozta csalódástól. Hiszen ideje van a kintnek, a kifelé fordulásnak, azt is mondhatnám, most van csak ideje igazán, de ezt nem szabad vakon tennünk, elfelejtkezve bensőségleteinkről.

ICH HÄTTE VIELES ZU ERZÄHLEN, ABER...

Ich kann gar nicht erzählen, wie ich mich fühlte, als ich ankam. Ich fühlte drei Dinge auf einmal: Erstens fühlte ich mich froh, weil ich in Wien war. Zweitens war ich sehr verzweifelt, weil ich nicht sprechen konnte. Und drittens war ich sehr dankbar. Sehr dankbar war ich, weil jeder war sehr freundlich und nett mit mir. An den ersten zwei Tagen verstand ich nichts. Es ist keine Übertreibung, ich verstand wirklich nichts. Ich saß nur on der Schule, und ich blinzelte nur. Ich erinnerte mich an meine Freundin, die mir sagte: Mache es keine Sorgen, weil die ersten zwei Tage wirst du nichts verstehen. Als sie mir das sagte, lachte ich nur über sie. Aber es war wirklich so. Trotzdem war jeder sehr freundlich mit mir. Ungefähr die erste Woche ging es auf diese Weise. In der zweiten Woche war ich ruhig. Diese Klasse ist sehr lustig! Sie sind ungezwungener als meine Klasse. Es war gut, weil ich mich zu Hause fühlte. Jetzt, da ich nach Hause fahren muss, jetzt fühlte ich, dass ich sprechen kann. Es tut mir leid, dass ich erst jetzt sprechen kann.

Das war sehr seltsam, dass wir Wien und die Sehenswürdigkeiten nicht so viel sahen. Wir machen nur, was wir wollen. Wir gingen sehr viel in Lokale, ins Kino, ins Theater und so weiter... Es war sehr gut! Meiner Meinung nach kenne ich jetzt alle Lokale in Wien! Na ja, das ist eine sehr große Übertreibung! Ich nahm an dem „Jugend-leben“ teil. Und das war sehr nett, deswegen fühlte ich mich sehr-sehr gut!

Also ich kann nicht genug Danke sagen! Ich danke der Klasse sehr, dass sie so freundlich mit mir waren. Ich danke Frau Kaufmann, dass sie mir half. Ich danke BB sehr, dass er mir die Reise verschaffte. Und ich danke Magdalena und ihrer ganzen Familie sehr, dass sie so gastfreundlich und sehr-sehr nett waren! Danke vielmals, danke für diese Reise!

Júlia Balázs

BEMUTATKOZIK A SEGÍTŐK CSOPORTJA

Iskolánk indulása óta a tanári csoport mellett rögtön megkezdte működését a segítő csoport is. Ennek kettős oka volt. Részben az, hogy az oktatási intézetek működéséhez elengedhetetlen volt az óvoda- és iskolaorvosi ellátás biztosítása, de főként az, hogy a Waldorf-pedagógiai gondolkodás úgy tekint az emberre, mint aki a természetétől fogva beteg – betegségekre hajlamos van –, és a nevelést terápiás segítségként is tekinti a fennálló egyensúlytalanságok kiegyenlítésére.

A nevelés ilyen erős gyógyító hatásának tudata eredményezte már az első Waldorf-iskola létrejöttétől kezdve azt, hogy az iskolaorvos a szokásosnál szorosabb együttműködésben van a tanári kollégiummal, s azokon a helyeken, ahol ez megoldható, az iskolaorvos is a tanári kollégium tagja. Ez nálunk is így van.

Szintén az első időktől fogva az euritmia mellett jelen volt a speciális segítséget nyújtó gyógyeuritmia, amelyet Scheily Mária hozott iskolánkba. A nemrég befejeződött gyógyeuritmia-képzés további elérhetőségre adott lehetőséget azoknak a kicsiknek és nagyoknak, akik ezt a gyógyulási módot választják akár kiegészítőként is.

Az idők során többször és egyre nyilvánvalóbbá vált, hogy a csoportos pedagógiai munka mellett az egyéni fejlődés elősegítéséhez milyen nagy szükség van arra, hogy a gyermekek egyénileg vagy kis csoportban is személyre szabott segítséget kapjanak. Ezek az igények, szükségletek folyamatosan gyarapodnak.

Az évek alatt az aktuális lehetőségektől függően – megfelelő ember, terem, anyagi háttér stb. – több kezdeményezés is elindult, ezek egy része idővel abbamaradt, más próbálkozásainknál a jellegét megőrizve személycserék történtek. Többeknek lehetünk hálásak, akik rövidebb-hosszabb ideig segítettek az iskolánkat, segítettek gyermekeinket. (Császár Adrienn pszichológus, Cholnoki Zsófia gyógypedagógus, Csíki Erzsébet pszichológus, Cseh Katalin logopédus, Tuscher Ágnes egyéni fejlesztő.)

Jelenleg Tóth Nóra gyógypedagógus, Scheily Mária gyógyeuritmista, Pálffy Zsóka fejlesztőpedagógus, Krigovszki

Anna tanulást segítő pedagógus, Farkas Mária védőnő és Trásy Gábor iskolaorvos segítik az iskolát.

A tevékenységek helyszíne sokat változott.

Igyekszünk alkalmazkodni a helyi lehetőségekhez, és szinte észrevétlenül belesimulni a mindennapi életbe.

Az első évben még a művelődési házban, az osztályteremben hátul, a főoktatás alatt zajlottak a vizsgálatok, és a védőoltásokat is ott adtuk be. Majd a solymári katolikus plébánia játszószozájában is a hittanterem mellett, ahol a második első osztály kezdte pályafutását. És amikor mindkét osztály a művelődési házba került, akkor a nyugdíjas klub helyiségében.

A Szabadság úti iskola mellett egy kis házban volt a külön orvosi szoba, hiszen ez az intézmény előtte már iskola volt, majd a hűvösvölgyi tartózkodásunk idején ismét osztályterem, elkerített folyosórész lett ideiglenesen rendelő.

Most két kis helyiségben tevékenykedik a segítő csoport, megosztva ezeket is az aktuális szükségletnek megfelelően pl. a zeneórákkal, a kisebb csoportos foglalkozásokkal.

A hivataloknak megfelelni nem egyszerű dolog (ezt iskolánk működésének számos területén átéljük már), és csak bizonyos kompromisszumok mellett lehet. Érdekes szösszenet volt például, amikor az ANTSZ bejárásakor megindokoltuk, hogy az orvosiban miért nincs asztalunk, és mit keres elengedhetlenül itt egy zongora. Nehéz volt elhítenni, hogy a sok ecset és festék, meg a különböző egyéb „baktériumfogók” nem teszik lehetetlenné az érdemi munkát. De végül sikerült, mert addigra már beszereztük és föl tudtuk mutatni a kötelezően előírt rendelői eszközöket. A nagyobb tisztaság biztosítása érdekében végül kiegyeztünk egy asztalban és egy állványra állítható lavórban. A zongora azóta elkerült a szobából, az asztal is befért már, de az ideális, előírászerű nagyságú orvosi szoba és a szükségleteknek megfelelő számú foglalkoztató helyiségek kialakítására az új épület megépítéséig valószínűleg még várni kell.

Dr. Trásy Gábor

ZENEOKTATÁS

A 2009–2010-es tanévben is folytatódik az egyéni hangszeres zeneoktatás.

Változatlan feltételek!

A zenetanárok szeretettel várják régi diákjaikat, valamint új tanulók jelentkezését is az alábbi elérhetőségeken:

Választható hangszerek/tanárok:

Fuvola: Geszti Emőke (70/311-5885; mke.geszti@gmail.com)

Gitár: Mihók Anita (20/323-8514 ; la-nite@freemail.hu)

Hegedű: Flór Noémi (20/317-0724; flornoemi@freemail.hu)

Cselló: Kelenhegyi Eszter (20/455-5359; eszter75k@freemail.hu)

Zongora: Mezei Pál (70/333-9472; palmezei67@gmail.com)

Új! Új!

Dob és ütőhangszerek: Csendes Csaba

(70/588-2075;csabi@jazzworld.com)

TANÉVNYITÓ

A tanévnyitó időpontja: 2009. szeptember 1. kedd, 9 óra

A 2009–2010. tanév rendjét megtaláljátok a honlapon, illetve átvehetitek az adategyeztetésen.

ADATEGYEZTETÉS

A szükséges együttműködés érdekében elvárjuk minden család részvételét az adategyeztetésen, amelynek időpontja:

2009. augusztus 27-28. (csütörtök-péntek)

8-13 és 14-19 óráig

Nem kezdheti meg a tanévet az a tanuló, aki után a művészeti térítési díjat és a taneszközpénzt a tanév kezdetéig nem fizették be, és nem rendezték az előző tanév tartozását.

A művészeti térítési díj és a taneszközpénz befizetése átutalással is történhet – név és osztály megjelöléssel – az alábbi számlaszámra:

Pesthidegkúti Waldorf Iskola 10400212-02105125
K&H Bank

A támogatások befizetésének számlaszáma:

A Török Sándor Waldorf-pedagógiai Alapítvány
10400212-02105149-71000000 K&H Bank

Együttműködésüket köszönjük.

Jámbor Judi

AZ ISKOLA GAZDÁLKODÁSÁRÓL

Kedves szülők!

A tanév utolsó számában szeretnénk elétek tární az elmúlt naptári év gazdasági működésének eredményét. Az iskola és a fenntartó alapítvány éves mérlegbeszámolóit, illetve közhasznúsági jelentését a hónap végén tárgyalják meg és fogadják el az erre hivatott testületek, de fontosnak tartottuk, hogy a nyári szünet előtt a szülői kört, amelyik az iskola tényleges fenntartója, tájékoztassuk a legfontosabb számokról. Ezeket a mellékelt táblázat tartalmazza, ennek az írásnak az a célja, hogy segítse a táblázatban való eligazodást.

Aki csak a lényegre kíváncsi, annak azt tanácsolom, hogy a táblázat első és az utolsó számoszlop sorait nézze. Sorról sorra haladva, ezeket összehasonlítva láthatjuk, hogy mi történt és mi a tendencia. Az értelmezést segítik az egyes sorokba írt megjegyzések és a százalékos arányokat tartalmazó oszlop. Az arányok az előző év százalékában értendők, vagyis a száz alatti számok csökkenést, a száz fölötti számok növekedést jelentenek.

Az abszolút lényegre törőket óva inteném attól, hogy a 15 513 E Ft-os pozitívum láttán félretegyék a táblázatot és megállapítsák, hogy minden rendben van, az iskola remekül működik, és azonnal tárcsázzák az iskola gazdasági vezetőjét részben azért, hogy gratuláljanak, részben azért, hogy csökkentsék a jövő évi vállalásukat, hiszen nagyon jól állunk, elég lesz kevesebb is. Ami a dícséretet illeti, az jogos, de nézzük meg alaposabban, hogy minek is köszönhető ez a fantasztikus pozitívum.

A fő bevételi számokat összehasonlítva látjuk, hogy nem annak köszönhető a jó pénzügyi eredmény, hogy több lett a bevétel. Éppen ellenkezőleg, a bevétel két százalékkal csökkent. Ezek után világos, hogy ez csak úgy történhetett, hogy többet csökkentek a kiadások, mint a bevételek. Valóban, itt 7%-os a csökkenés. A tavalyi és az idei eredmény közötti durván tízmilliós növekedés a teljes kétszázmilliós költségvetés kb. 5%-a, itt van

a kétszázalékos bevétel-növekedés és a 7%-os kiadáscsökkenés közötti különbség.

Nagyon fontos még ennél is mélyebbre menni először a bevételi oldalon. Mi nőtt, és mi csökkent? A szülői támogatásokról megállapíthatjuk, hogy egy százalékkal csökkentek, ha csak a támogatások sort nézzük. Ha az iskolai térítési díjak sort is figyelembe vesszük, ami szintén szülői befizetésekből származik, akkor már látjuk, hogy a családokra háruló teher jelentősen, összességében 17%-al nőtt. Ha tovább akarjuk boncolni a szülői támogatások alakulását, akkor tudnunk kell azt is, hogy az idei évben csak 1 034 E Ft folyt be az építkezés támogatására és 307 E Ft a szociális alapba, szemben a tavalyi 6 565 E Ft-al, ami azt jelenti, hogy a működést szolgáló támogatások, azaz a vállalatok kb. 7%-kal nőttek. A másik fontos terület az állami és az önkormányzati támogatás. Az önkormányzati támogatás az utóbbi években feleződött, a jövőben megszűnik, vagyis erre már nem számíthatunk. Az állami normatíva folyamatosan csökken, és itt van egy időzített bomba: az OM külön megállapodás, amelyik hamarosan lejár, szerencsére még nem jövőre, ez tette ki 2008-ban a központi költségvetésből származó támogatás 20%-át.

A kiadási oldal elemzését az olvasóra bízom, nem szorul magyarázatra az, hogy milyen nadrágszív-meghúzást jelent a bér-költségek radikális csökkentése, a beruházások szinte teljes leállítására, az anyagköltségek jóval infláció alatti növekedése. Aki az iskolában nap mint nap megfordul, az látja, hogy nincs szék az étkezőben, hogy lepusztult a titkárság, a tanári szoba, tönkrement az euritmia-teremben a parkett, sejti, hogy le kellene cserélni a számítógépparkot, hallja, hogy nagyon rossz a kazán, szigetelni kellene az épületet. Mindezt nem elkeserítésnek szántam, a nehézségekkel tisztában kell lennünk ahhoz, hogy úrrá tudjunk lenni rajtuk.

*Holczerné Guttmann Angéla
gazdasági ügyekkel megbízott kurátor, TSWPA*

Beszámolási időszak: 2008.január 1 – 2008.december 31.

Megnevezés	Előző év tisztn	Tárgyév PHWI	Tárgyév IFB	Tárgyév összesen	Halmazódások kiszűrése	Tárgyév összevont	ezer Ft-ban		Megjegyzés	Előző év %-ban
							MWSZ kiszűrése	Tárgyév tisztn		
A. Összes közhasznú tevékenység bevétele	201664	153448	183659	337107	133090	204017	5440	198577		98
1. Közhasznú célú működésre kapott támogatás	182718	134154	180921	315075	133090	181985	5440	176545		97
a) alapítótól	72595	49864	72194	122058	49864	72194		72194	Támogatások	99
b) központi költségvetésből	105924	82156	107657	189813	82156	107657	5440	102217	Normatíva, OM tám.	97
c) helyi önkormányzattól	3588	1064	0	1064	0	1064		1064	II.ker önkorm.	30
d) egyéb	611	1070	1070	2140	1070	1070		1070	Szja 1%	175
2. Pályázati úton elnyert támogatás	641	503	0	503	0	503		503	Iskolai pályázatok	78
3. Közhasznú tevékenységből származó bevétel	15831	18738	0	18738	0	18738		18738	Iskolai térítési díjak	118
4. Tanárképzés bevétele	0	0	0	0	0	0		0		
5. Egyéb bevétel	2474	53	2738	2791	0	2791		2791	Bankkamatok	113
B. Vállalkozási tevékenység bevétele	0	0	0	0	0	0	0	0		
C. Összes bevétel (A+B)	201664	153448	183659	337107	133090	204017	5440	198577		98
D. Közhasznú tevékenység ráfordításai	196078	153448	168146	321594	133090	188504	5440	183064		93
Anyagjellegű ráfordítások	44892	45196	194	45390		45390		45390	Oktatás és fenntartás	101
Személyi jellegű ráfordítások	113648	104353	0	104353		104353		104353	Bér és járulékok	92
Értékesítési leírás	5224	3207	1363	4570		4570		4570		87
Egyéb ráfordítások	32131	673	164159	164832	133090	31742	5440	26302	Ösztöndíjak, pályázatok	82
Pénzügyi műveletek ráfordításai	183	19	150	169		169		169	Bankköltségek	92
Tanárképzésnek átadott támogatás	0	0	2280	2280	0	2280		2280	Tanárképzés támogat.	
E. Vállalkozási tevékenység ráfordításai	0	0	0	0	0	0	0	0		
F. Összes ráfordítás (D+E)	196078	153448	168146	321594	133090	188504	5440	183064		93
G. Adózás előtti vállalkozási eredmény (B-E)	0	0	0	0	0	0	0	0		
H. Adófizetési kötelezettség	0	0	0	0	0	0	0	0		
I. Tárgyévi vállalkozási eredmény (G-H)	0	0	0	0	0	0	0	0		
J. Tárgyévi közhasznú eredmény (A-D)	5586	0	15513	15513	0	15513	0	15513		278
Tájékoztató adatok										
A. Személyi jellegű ráfordítások	113648	104353	0	104353	0	104353		104353		92
1. Bérköltség	81005	74784	0	74784		74784		74784		92
ebből: - megbízási díjak	2550	596	0	596		596		596		23
- tiszteletdíjak	0	0	0	0		0		0		
2. Személyi jellegű egyéb kifizetések	5415	4311	0	4311		4311		4311		80
3. Bérjárulékok	27228	25258	0	25258		25258		25258		93
B. A szervezet által nyújtott támogatások	31920		166439	166439	133090	33349	5440	27909	Ösztöndíjak, támogat.	87
ebből: átadott támogatás	31920		166439	166439	133090	33349	5440	27909		87

A VÁLLALÁSOKRÓL

A 2008–2009-es tanévre tett vállalások teljesítése 2009. 05. 31-én

A fizetés rendje	Család	Gyermek
Az egész tanévet előre rendezte	32	48
Előre 1 vagy több hónapot rendezett	36	60
Időre fizetett, nincs elmaradása	77	137
Maximum 1 havi elmaradása van	16	27
Több mint 1 hónap elmaradása van	59	91
Összesen	220	363

75 családnak összesen 118 gyermek után van elmaradása, ami összességében 4.993.000 forintot jelent. Ez az összeg a havi működési költségünk közel egyharmada. A fenti számból 13 olyan család van (22 gyermek), akik az idei tanévben még egyáltalán nem fizettek támogatást, felhalmozva ezzel 1,650 e Ft tartozást.

A befizetési csoport tagjai rendszeresen hívják azokat a családokat, akiknek elmaradásuk van, sajnos a halogató válaszokkal, ígérekkel nehéz mit kezdeni.

A tartozó családok többségében nem keresik az iskolával a kapcsolatot, így nehéz közös megoldást találni az elmaradások rendezésére.

Köszönettel tartozunk a megbízható rendszerességgel fizető családoknak, akik befizetéseire hónapról hónapra biztosan számíthatunk.

A tartozások megoszlása osztályonként		
osztály	ezer forint	gyermek
1.	309	8
2.	255	6
3.	499	12
4.	369	6
5.	387	10
6.	344	10

7.	208	8
8.	346	12
9.	815	14
10.	222	7
11.	255	8
12.	607	9
13.	377	8
Összesen	4993	118

Az új tanévre leadott vállalásokról

A 2009–2010-es tanévre vonatkozó vállalások leadásának 2009. május 29-i határidejéig 54 család (az iskola közösségének 25%-a) nem adta le a vállalását, pedig az iskola levelét e-mailben is megküldtük a családoknak, sőt emlékeztető e-mailt is küldtünk. A befizetési csoport tagjai is megkeresték a családokat és jelezték feljükk határidőt. Ennek ellenére mind a mai napig 29 család (44 gyermek) nem adta le a vállalását. Ezzel a nemtörődöm magatartással ezek a családok az egész közösséget nehéz helyzetbe hozzák. Nem tudjuk a következő tanévre tervezett (régóta halogatott) beruházásokat megvalósítani, mert nem ismerjük a tényleges bevételi forrásainkat.

Az állami támogatások folyamatos és rohamos csökkenése miatt a szülői közösség már közel 50%-ban fenntartója az iskolának.

Minden családnak meg kell értenie, hogy az iskola számol a megtett vállalások összegével. Lehetőséget biztosítunk a családoknak alacsonyabb összeg vállalására, minden esetben megpróbálunk megoldást találni a fölmerült fizetési nehézségek figyelembe vételére, de úgy érzem, joggal elvárható, hogy a határidőket mindenki betartsa, segítve ezzel a közösség munkáját.

A vállalások összesítésére a következő újságban visszatérünk.

Jámbor Judit

JACOB STREIT: A SZENTJÁNOSBOGÁRKA ÉS A VARANGYOS BÉKA

Egy meleg nyári éjen egy szentjánosbogárka mászott elő halkán a bokorból. Zöld fénye csillogott a réten, füvek és virágok közt világított. Egy éjjeli madár repült a mező felett, és azt gondolta, egy csillag szikrája pottyanhatott le az égről a rétre. A csillogó fény csendesen vándorolt egy közeli patakocskára felé. Egyszer levelek között tűnt el, és egy ideig ott bújta meg; majd felmászott egy kőre, amely a patakhoz közel hegyként magasodott a füvek fölé. Felérvén a szentjánosbogár köszöntötte a Holdat és a csillagokat.

Egy idő múlva egy öreg varangyos béka mászott a kő felé. Leült a mohával benőtt nedves talajra, és komótosan rátámaszkodott görbe lábára. Csúszós hátára hébe-hóba egy-egy vízcsepp fröccsent a szomszédos patakából; akkor elhúzta széles száját, és vigyorogott. Amikor már eleget bámulta a földet, a mohát és a követ, fölemelte fejét, és megpillantotta maga felett a szentjánosbogarat. Gyűlölte az efféle világító szomszédokat, ezért hát így szitkozódott:

– Hát sehol sem lehet magányos helyet találni, mindenhol meg kell zavarnia a kedélyes pihenést valami bosszantó dolognak?

Haragjában mérgesen köpködött felfelé a kőre. A szentjánosbogár fénye majd hogy ki nem hunyt az ijedségtől. Letekintett a kőről a sötétségbe, de alig tudta kivenni a béka alakját. Azt suttogetta:

– Mit tettem én veled, hogy ilyen barátságtalanul bánasz velem? Én senkit sem bántok.

Erre így zsörtölődött a varangy:

– Éppen elég baj az, hogy egyáltalán itt vagy. Minek világítasz össze-vissza itt a földön?

A szentjánosbogár bátortalanul így válaszolt odafentről:

– A virágok és a füvek örömeire viszem fényemet a nyári réten át, és a csillagokat köszöntöm.

E válasz hallatára még mérgesebb lett a varangy, és így tajtékozott:

– Hordd el magad, eredj vissza az égbe, ahonnan jöttél! Akkor olyan lenne, mintha most még a csillagok is itt akarnának mászkálni a Földön!

A szentjánosbogárka azt gondolta: Jobb, ha mezőkön világítok, mintha ezzel a méreg-köpködővel civakodom! Lemászott a kőről, és zöld fénye hamarosan megint csendesen vándorolt az éjszaka nyári rétének illatozó virágai között.

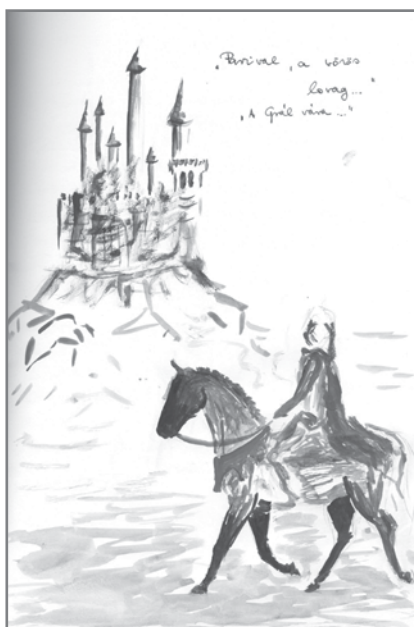
Az ÁPRILISI rejtvény megfejtése:

Móra Ferenc: *Fecskehívogató* című verse

PARZIVAL-ILLUSZTRÁCIÓK

Lányi Panni

Podlovits Zsófi

Bartos Barna

Kínálatunkból:

Stockmar festékek, kréták, gyurmák, fóliák.

Aquarellpapírok, ecsetek, rajztáblák,
táblakréták.

Színes mesegyapjúk, filcek, babaanyagok,
textilbabák, kesztyűbabók.

Fa- és fejlesztőjátékok, vonatok, babaházak.

Mesekönyvek, társasjátékok stb.

Fa- és fejlesztőjáték bolt

Budapest VII., Király u 101. / Lövölde térenél

/ Telefon: 46-22-388

Nyitva: H-P 10-18, Szo. 10-13.

Szeretettel meghívjuk a

Rudolf Steiner Szeminárium Antropozófiai Alapozó Év Kurzus

NYÍLT NAPJÁRA

TANÚSÁGTÉTEL

Keresztelő Szent János ünnepe a nyár derekán

BEARING WITNESS

A Celebration for John the Baptist at Midsummer

Időpontja: 2009. június 27. szombat, 9.00–17.00

Helye: Rudolf Steiner Ház (II. Budapest, Riadó u. 2/b.)

(a Pasaréti tértől 5 percre)

9.00–9.30 Érkezés, bemutatkozás, éneklés (Gajdos Andrással)

9.30–10.00 Bothmer gimnasztika (Sárközy Ágotával)

10.00–10.20 Szünet

10.20–11. 20 Előadás (Andrew Wolpert – a kurzus vezetője)

11.20–11.30 Szünet

11.30–13.00 Művészi munka I.

13.00–14.00 Ebéd szünet

14.00–15.15 Művészeti munka II.

15.15–15.30 Szünet

15.30–16.30 Beszélgetés, tájékoztató a kurzusról

16.30–17.00 Zárás

A nyílt napon való részvétel ingyenes.

Előzetes jelentkezés: steinerseminar@gmail.com

06 30 595 9209 Ujlaky Évánál www.steinerseminar.hu

Az építési számla állása: 3.363.098,- Ft

NYÁRI ÚSZÓTÁBOR

Idén nyáron – kilencedik éve – ismét várom azokat az 5–12 év közötti gyermekeket úszótáboromba, akik szeretnék sokat mozogni, játszani vízben, szárazföldön. Heti 5 órában csoportos úszásórákon megtanulják az úzás helyes technikáját, emellett ügyesebbekké és bátrabbakká válnak a vízben is. Nagyobbak számára erő- illetve állóképesség-fejlesztő edzéseket tartunk. Úszáson kívül változatos programokon vesznek részt a gyermekek: gyermekvasutazás, kirándulás a Vadasparkba, lovaskocsikázás, látogatás a Csillebérci Kalandparkba, művészeti foglalkozások.

A tábor helyszíne: Országos Orvosi Rehabilitációs Intézet (Budapest, Szanatórium u. 19. – Budakeszi szomszédságában)

Turnusok: július 20–24., 27–31., augusztus 3–7., 10–14.

Találkozó: 9.00 óra

Elbúcsúzás: 15.45–16.00

Ellátás: meleg ebéd, uzsonna

A tábor díja: 25.000 Ft/hét. Testvéreknek kedvezmény!

Jelentkezés: 10.000 Ft előleg befizetési határideje június 12.

NYÁRI INTENZÍV ÚZÁSOKTATÁS

A helyes, magabiztos úszástudáshoz nélkülözhetetlen az úzás folyamatos és rendszeres gyakorlása, ezért ha gyermeke szívesen folytatná, vagy esetleg most kezdené úszástanulását, két héten keresztül lehetősége nyílik rá.

Turnusok: I. július 29–június 3 (16.00–17.00 és 17.00–18.00 között)

II. július 6–10 (16.00–17.00 és 17.00–18.00 között)

A foglalkozások az Országos Orvosi Rehabilitációs Intézetben

(Bp, Szanatórium u. 19. – Budakeszi szomszédságában) lesznek.

Jelentkezés: Kiss Linda (20/911 65 87) kisslinda@lindasport.hu

www.lindasport.hu

Kedves szülők, tanárok és gyerekek!

Gyertek evezni a Budapesti Evezős Egyesületbe!

Bizonyára hallottatok már a híres Oxford – Cambridge regattáról, vagy talán láttátok is. Szemet és lelket gyönyörködtető, ahogy a kormányos nyolcas egységek hasítják a vizet.

Ez az a sport, amelyik az izmok 90%-át megmozgatja. Lehet egyéniben és csapatban is üzni. Ráadásul adott egy olyan egyesület, amelyikben nem kell versenyzőnek lennetek! 10 éves kortól bármilyen korosztálynak ajánlott. Fialat, barátságos edzők segítenek elsajátítani ennek a fantasztikus sportnak minden csínját-bínját.

A telep a Népszigeten található. Könnyen és gyorsan megközelíthető akár tömegközlekedéssel – a Budapest–Esztergom vonalon közlekedő vasúttal az Újpest megállótól 10 perc sétával, vagy a 3-as (kék) metróval a Duna Plázától, a Marina lakóparknál található gyalogoshídon át.

A tagsági díj havi 3.000,- Ft, ezért a pénzért minden felszerelést használni lehet.

Rugalmas az időbeosztás, gyakorlatilag bármikor lehet evezni, az edzők hétfőtől péntekig naponta 3-tól 6 óráig kint vannak. Rendszeresen vannak túrák – akár többnaposak is – a Dunán. Nemzetközi egyesületekkel is van kapcsolat, és közös nagy bulik az osztrák és a német evezősökkel.

Alsó tagozatosok szeptembertől heti két alkalommal velem jöhetnek a telepre. Nagyobbak önállóan is lejárhatnak.

További információkat és kedvcsinálót találhattok a www.evezz.hu oldalon, vagy keressetek meg személyesen az iskolában, vagy hívjatok föl a 20-990-97-09-es telefonon.

Kovács Tamás